

ת"פ 24704/09/15 - מדינת ישראל נגד יאסר אבו סולב, מהדי הואשלה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 24704-09-15 מדינת ישראל נ' אבו סולב(אסיר) ואח'
תיק חיצוני: 388503/15

בפני	כבוד השופט אהרון משניות
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. יאסר אבו סולב ע"י ב"כ עו"ד שאדי נאטור 2. מהדי הואשלה ע"י ב"כ עו"ד חיים אליה

החלטה

בפניי בקשת המאשימה לתקן את כתב האישום על-ידי הוספת עד, מר יוסי וייסברג, עורך הרשומה המוסדית של מחקר התקשורת מטעם חברת "פרטנר". הבקשה הועלתה במהלך הדיון האחרון, בעקבות הערה של בית המשפט, כאשר ב"כ המאשימה ביקשה להגיש את מחקרי התקשורת שקיימים בחומר החקירה. לדבריה שמו של העד נשמט בטעות מרשימת העדים, ומדובר בטעות טכנית, מפני שמחקרי התקשורת עצמם עמדו לעיון ההגנה. ב"כ המאשימה טוענת עוד כי למרות שכבר נשמעו כמה עדויות, מדובר בעדויות שאין להן קשר למחקרי התקשורת ולאילוונים, ולכן אין בהוספתו של העד המבוקש לכתב האישום כדי לפגוע בהגנת הנאשם.

לעומת זאת, ב"כ הנאשמים מתנגדים לבקשה וטוענים, כי התנהלותה של המאשימה עולה לכדי חוסר תום לב, וכי היא מבקשת למעשה לערוך מקצה שיפורים, לאחר שמיעת חלק מקו ההגנה. עוד טוענים ב"כ הנאשמים, כי כתב האישום הוגש לפני שנה ויותר, ביום 20.9.15, ואף שהתקיימו בין הצדדים מספר פגישות, באף אחת מהן לא הועלה הצורך בתיקון כתב האישום כאמור.

ב"כ הנאשמים מוסיפים וטוענים כי המאשימה לא סיפקה הסבר מניח את הדעת, לצורך שיש בצירוף עד התביעה אשר באמצעותו יוגשו הפלטים, למרות שמי שחתום על כל אותם פלטים הינו מר מלול. עם זאת, הם מאשרים כי אכן הועברו הפלטים לעיון ההגנה, אך לא נמסר דבר וחצי דבר אודות עדותו של מר וייסברג. הנושא של תיקון כתב אישום לאחר תחילת המשפט מוסדר בסעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, אשר קובע כי **"בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן..."**. המבחן הוא אפוא קיומה של הזדמנות סבירה להתגונן.

התנאי של "הזדמנות סבירה להתגונן" פורש בפסיקה ככולל שני יסודות: היסוד האחד הוא טכני, ועניינו באפשרות הסבירה של הנאשם לחקור עדים רלבנטיים או להביא ראיות מטעמו, והיסוד השני מהותי יותר, ועניינו באפשרות הסבירה של הנאשם לקבוע לעצמו קו הגנה אפקטיבי, שיכול להתמודד עם הראיות בתיק (ראו ע"פ 63/79 עוזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(3) 606 (1979), צוטט בהסכמה בע"פ 5019/09 דביר חליונה נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו, 20.8.2013, פסקה 25).

על רקע האמור, נבחן את הנסיבות שלפנינו. בעת שב"כ המאשימה בקשה לתקן את כתב האישום, העידו כבר שני עדי תביעה, אולם מדובר בשוטרים שניהלו את המרדף אחרי הנאשם, ועדותם קשורה לפרט האישום הראשון. אין להם קשר לכאורה לנושא מחקרי התקשורת, שקשור ליתר פרטי האישום, אשר בגללו בקשה ב"כ המאשימה להוסיף עד לרשימת עדי התביעה. מדובר אפוא בשלב מוקדם יחסית של פרשת התביעה, כאשר המענה של הנאשמים לכתב האישום, אשר ניתן בישיבת בית המשפט מיום 20.3.2016, אינו כולל טענת אליבי, וכאשר העדים שהעידו לא התייחסו במפורש לטענה מסוג זה.

לא למותר לציין בהקשר זה כי כאשר יש כוונה להעלות טענת אליבי, יש לעשות זאת בהזדמנות ראשונה, עם מתן המענה לכתב האישום, כעולה מסעיף 152(ג) לחוק סדר הדין הפלילי, וכזאת כאמור לא נעשה על ידי הנאשמים דן. במצב זה, נקבע בחוק בסעיף קטן ג, כי "משלא טען הנאשם מיד 'במקום אחר הייתי', או שטען ולא ציין את המקום האחר, לא יהיה רשאי להביא ראיות - בין עדות עצמו ובין ראיות אחרות - כדי להוכיח טענה כאמור אלא ברשות בית המשפט".

בנסיבות אלה, ב"כ המאשימה הייתה רשאית להניח כי אין בכוונת ב"כ הנאשמים להעלות טענה כזו בהמשך המשפט, והיא נהגה בצורה סבירה כאשר ביררה עם ב"כ הנאשמים אם יסכימו להגשת מחקרי התקשורת. זאת ועוד, מפרוטוקול הדיון ביום 10.10.2016 עולה כי פלטי המחשב שכוללים את מחקרי התקשורת, נכללים בחומר החקירה שהועמד לעיון הסנגורים עם הגשת כתב האישום. נראה כי ב"כ המאשימה כלל לא הייתה מודעת לכך שרשימת עדי התביעה אינה כוללת עד שיכול להתייחס למחקרי התקשורת, והיא התייחסה לנושא זה רק בעקבות הערת בית המשפט. בנסיבות אלה, כאשר פלטי המחשב עצמם הועמדו זה מכבר לעיון ב"כ הנאשמים, קשה להבין על מה יצא קצפם ומדוע טענו כי התנהלותה של ב"כ המאשימה פוגעת אנושות בזכות מרשם להליך הוגן.

נוכח כל האמור לעיל, בשים לב לשלב המוקדם יחסית והנסיבות שבהן הועלתה בקשת ב"כ המאשימה, משלא הועלתה עד כה טענת אליבי מצד ב"כ הנאשמים, ובשים לב לכך שהעד המבוקש אמור להעיד על מסמכים שהועמדו זה מכבר לעיונם של ב"כ הנאשמים, לא שוכנעתי כי היעדרות לבקשת המאשימה לעת הזאת, להוסיף את העד המבוקש לרשימת עדי התביעה, תגרום לכך שלא תינתן לנאשמים הזדמנות סבירה להתגונן מפני הצפוי בעדותו של העד הנוסף.

בנסיבות אלה, אני נעתר לבקשה, ומאפשר למאשימה לתקן את כתב האישום על ידי הוספת שמו של מר יוסי וייסברג לרשימת עדי התביעה. המזכירות תודיע לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' כסלו תשע"ז, 06 דצמבר 2016, בהעדר

עמוד 2

הצדדים.